

2. nedjelja kroz godinu C

*Kao što se ženik raduje nevjesti,
tvoj će se Bog tebi radovati. (Iz 62,5)*

Prvo čitanje

Izaija 62,1-5

Sionu za ljubav neću šutjeti, Jeruzalema radi neću mirovati dok pravda njegova ne zasine ko svjetlost i spasenje njegovo ne plane ko zublja. I puci će tvoju vidjeti pravednost i tvoju slavu svi kraljevi; prozvat će te novim imenom što će ga odrediti usta Gospodnja. U Gospodnjoj ćeš ruci biti kruna divna i kraljevski vijenac na dlanu Boga svog.

Neće te više zvati Ostavljenom, ni zemlju tvoju Opustošenom, nego će te zvati "Moja milina", a zemlju tvoju "Udata", jer ti si milje Gospodnje i zemlja će tvoja biti udata. Jer kao što se mladić ženi djevicom, tvoj će se graditelj tobom oženiti; i kao što se ženik raduje nevjesti, tvoj će se Bog tebi radovati.

Drugo čitanje

1. Korinćanima 12,4-11

Braćo i sestre! Različiti su dari, a isti Duh; i različite službe, a isti Gospodin; i različita djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima. A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu; drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu; drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici, drugomu tumačenja jezika. A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleć svakomu napose kako hoće.

Evandjelje

Ivan 2,1-12

U ono vrijeme: Bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova

majka: "Vina nemaju." Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!" Nato će njegova mati poslužiteljima: "Što god vam rekne, učinite!" A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: "Napunite posude vodom!" I napune ih do vrha. Tada im reče: "Zagrabite sada i nosite ravnatelju stola." Oni odnesu. Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je – znale su sluge koje zagrabiše vodu – ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: "Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada." Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana.

Za razmišljanje

U Izraelu je bio običaj da uzvanici sa sobom na svadbu donesu vino. Stoga je bilo moguće dugo (1-2 tjedna) zajedno slaviti. Čini se da je prilog gostiju u današnjem Evanđelju prilično ograničen. Gosti su, doduše, donijeli nešto za piti, ali premalo i loše kakvoće. I naš prilog je ograničen i prožet ljudskom nedostatnošću. Vrčevi su prazni i čini se da će slavlje propasti. Taj kraj koji prijeto potiče Mariju da se uključi: "Što god vam rekne, učinite!"

Sluge na Isusov zahtjev pune vrčeve s vodom koja se onda po njemu pretvara u najbolje vino, bolje od svega što bi gosti uopće mogli donijeti. To što se dogodilo u Kani mora slikovito pokazati tko je Isus. Učenici dobivaju predokus "nečeg višeg" što će još doživjeti u zajedništvu s Isusom. Rast će živi odnos prema Isusu, probudit će se živa vjera u njega, vjera po kojoj će moći živjeti svoje zvanje, pa i krizna razdoblja. I danas postoji Kana u mnogostrukim oblicima. Kana su svi oni koji su na kraju svojih snaga, kojima je iscrpljena sva svježina života i vjere, koji su izgubili svaku nadu. Praznina samoće koja ne želi zajedništvo, gubitak smisla ili bezvoljno životarenje, sve je to Kana danas. Ali i danas Isus želi osloboditi ljude iz te smrtne praznine i bezizlaznosti. "Moj se vrč prazni. Jako sam žedan. U mojoj zemlji više nema vode. Kako da ja drugima tažim žeđ pićem koje i sam žudim, ako ti Gospodine ne ispuniš moju prazninu?" (H. Rusche)

Ta nam je zgodna ohrabrenje, da poput Marije u časovima takve praznine vjerujemo i s tom prazninom idemo k Isusu, koji će je i danas ispuniti. Ono što mi možemo učiniti, jest da naše prazne vrčeve ispunimo onime što imamo – možda sa svojim suzama, strahovima, žalostima – i onda da smireno i slobodno vjerujemo da će nam biti poklonjena punina slavlja, samo ako vjerujemo u promjenu koju će Isus učiniti. Poput Marije možemo i trebamo biti posrednici između praznine i potreba vremena i punine života koja se zove Isus. Poput slugu u Kani smijemo riječ Marijinu poslušati i po njoj djelovati: "Što god vam rekne, učinite!"